

[Inge Krogh]

ne er lagt, enten til det land, der rykker ind i landområdet, eller til FN.

Vi kan altså gå ind for, at vi ratificerer denne konvention.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg siger tak for en enig tilslutning til forslaget.

Jeg kan til hr. Arentoft sige, at jeg hurtigt skal finde ud af, hvor mange der har ratificeret på nuværende tidspunkt. Det er en proces, der løber for øjeblikket. Udvalget skal få det at vide.

Til hr. Bilgrav-Nielsen vil jeg bare sige, at det fremgår af selve teksten og også af bemærkningerne, at man ikke kan drage den konklusion, hr. Bilgrav-Nielsen drager. Hr. Bilgrav-Nielsen går uden videre ud fra, at en konsekvens af dette må være, at vi i Danmark destruerer alle de miner, vi har liggende. Der er i konventionen tale om specifikke anvendelser, herunder af miner. Det fremgår meget tydeligt af teksten og altså også af bemærkningerne.

Et par ordførere har været inde på, at man naturligvis kan sætte spørgsmålstejn ved værdien; man spørger uvilkårligt sig selv, om ikke der er tale om noget, der er for udvandet, noget, der har for mange begrænsninger. Hertil vil jeg sige: jo, man kan godt nå frem til, at der er for mange begrænsninger, at afgørende områder ikke er med i en sådan konvention. Alligevel vil jeg sige, at det er meget nødvendigt, at man har bredde i antallet af lande, der står bag en sådan konvention. Som hr. Steen Folke udtrykte det, og deri er jeg meget enig, er det om ikke mange og store skridt, så dog ét skridt i den rigtige retning; det gælder det foreliggende beslutningsforslag, det gælder også det næste beslutningsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis

ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af tillægsprotokol til Genèvekonventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i internationale væbnede konflikter (Protokol I) og af tillægsprotokol til Genèvekonventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i ikke-internationale væbnede konflikter.

(Beslutningsforslag nr. B 25. Fremsat 17/2 82).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erik Andersen (S):

Også dette forslag kan jeg på mit partis vegne anbefale til vedtagelse.

Man kan naturligvis mene, hvad man vil om disse konventioner, men de er som sagt vedtaget helt tilbage i 1977, og en del af disse Genèvekonventioner har dog også en vis indflydelse på den måde, krige føres på. Vi kan ikke ændre en stavelse i det, så derfor finder jeg ikke, at der er anledning til en nærmere debat om selve materien.

Elisabeth Krog (KF):

De to tillægsprotokoller, der her foreligger forslag til folketingsbeslutning om at Danmark ratificerer, er jo en slags løbende udbygning af tidligere konventioner, som alle har haft det sigte at sikre visse humanitære reglers overholdelse i væbnede konflikter. Det kan vi fra konservativ side kun hilse med tilfredshed og tilslutte os.

Da beslutningsforslaget er et værk på 164 sider, der omfatter 130 artikler, forbyder det sig selv at gå i enkeltheder ved behandlingen af protokollernes indhold; men jeg vil gerne give det et par bemærkninger med på vejen, fordi deres udformning og de bestemmelser, der er i dem, afspejler nogle af de verdenspolitiske problemer i forbindelse med tidens nye krigsformer, nemlig den væbnede vold i